

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1562 usque ad annum 1563

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011860X

§. 51. Uno simul prandio & lecto usu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66641)

Sæcul. XVI. A.C. 1562. ducebatur, ubi eum Guisus Dux omnibus sinceræ amicitiae signis, ac non minus generosa, quam singulari benevolentia excepit, eumque solatus, atque infaustam illius sortem deplorans, cum eum absque Regis, & Reginae Administraticis jussu libertati restituere haud posset, specialem saltem ejus vitæ sollicitudinem præsetulit, eumque ad locum cubiculo suo contiguum deduxit, admo-nens, ut eo absente sese nemini conspicendum præberet, ne forte iniquissimo hoc tempore rabiem concitaret cuiusdam Catholici, in quo immoderatum Religionis studium magis, quam Regii sanguinis reverentia prævalere posset.

§. LI.

Ambo unius mensæ, ac lecti societate gaudentes.

Insuper Guisus Dux nunquam a Condæi Principis latere discesserat, nisi quando illum imperia dandi necessitas avocaverat, insuper ipsum semper mensæ suæ socium habere voluit: majori autem sollicitudine angebatur Guisus Dux, eo quod ipsi non nisi unici lecti copia esset, impedimentis hinc inde dispersis, aut omnino amissis: cum autem Dux suum lectum semper penes se haberet, eundem perbenigne Condæo

dæo obtulit: attamen verebatur hic Sæcul. XVI.
A.C. 1562.
Princeps, ne Guisio, si conditionem acceptaret, familiarius uti videretur: si autem recusaret, rusticitatis notam incurreret, hinc Guisio respondit: „lucens tuum accepto lectum, dummodo tu illum mecum partiri velis.“ Annuuit Dux, proin in hac occasione duo supremi Duces, quos florentibus utriusque rebus inimicitiae capitales divulserant, adversa alterius fortuna conjunxit, & in ambiguo reliquit, utrius virtus majore laude fuerit digna, aut Guisii Ducis tanta moderatione usi, aut Condæi Principis, qui se ultro hostis antea jurati fidei tanta fiducia, & animi æquitate crediderat.

Altera die Condæus Princeps ingentem animi mœrorem præsetulit, narravitque, quod totam noctem insomnem agere coactus, Ducem lateri suo accubantem tam profundo, ac quieto somno sepultum admiratus fuerit, perinde ac si priori die pro eadem causa invicem decertassent, semperque arctissimo amicitiae vinculo juncti fuissent: attamen hæc ipsa relatio heroicam Condæi fiduciam, atque intrepidum Guisii animum luculento testatur argumento.